

PREDIVNI DAR KOMUNIKACIJE

Bog je čovjeku dao predivan dar - komuniciranje.

Čovjek ne može bez komuniciranja. To vidimo i po bumu komunikacijske tehnologije.

Čovjek ovisi o komunikaciji. Pismo otkriva da je u početku čovjek mogao izravno komunicirati s Bogom. Ne samo da je mogao već je i ovisio o tome da pohrani i čuva Božje riječi u srcu. Tako je i danas. Čovjekov pad dogodio se zbog nepoštivanja komunikacije s Bogom.

Kroz komunikaciju čovjek izražava sebe, daje sebe i prima.

Centar komuniciranja nisu jezik i um, već srce (Izr 4:20-27). Čovjek s Bogom komunicira srcem (duhom). Duša bi trebala biti šarmantni i dobri konobar koji iznosi iz kuhinje srca dobro. Međutim, ako se ne podložimo Bogu u komuniciranju, konobar će biti svojevoljni radnik koji ne iznosi dobro, već zlo (Mat 12:34-37).

Dvije vrste komunikacije:

- Površinska – konobar priča ali ne otkriva što je u kuhinji (karakteristika – puno priče)
- Duboka – iznose se stvari iz kuhinje (karakteristika – više slušanja, priča se polako, strpljivo, dugo – do dna)

Dvije vrste motiva u komunikaciji:

- Adamski - biti u pravu, nametnuti svoju volju
- Kristoliki – pravednost, opći dobitak, dobro svome sugovorniku

Adamski govor nikada ne donosi mir. Kraljevstvo se Božje sastoji u pravednosti, miru i radosti po Duhu Svetom (Rim 14:17). Kada je standard komunikacije božanska pravednost, naše komunikacije donose mir našem srcu i radost čitavom biću.

Što smo zreliji u Kristu, zrelije je i naše komuniciranje. Više slušamo, dajemo manje savjeta, postali smo svjesni da nismo sveznajući i ne moramo imati odgovore na sva pitanja. Naučili smo u komunikaciji s Bogom biti tihi i puštati Njega da kuhinju našeg srca ispunjava svojom Riječju. Naš konobar (duša) postaje otmjeni, plemeniti, blagi – božanski sluga koji ne vrši svoju, već Očevu volju, smještenu u kuhinji vjernikovog srca. Takav Božji čovjek služi Kristu, mio je Bogu i cijene ga ljudi (Rim 12:18).

Najčešća greška u komunikaciji kršćana s drugima je *popravljanje*. *Popravljanje* je brzo davanje savjeta i držanje predavanja. Ono nudi trenutna i brza rješenja. Popravljanje :

- Obeshrabruje iskreno dijeljenje i otvorenost srca
- Uzdiže popravljača iznad sugovornika
- Stvara osjećaj odbačenosti
- Ne uzima u obzir dublje probleme, osjeća sugovornika i složenost situacije
- Usredotočeno je na površinu, a ne na dubinu
- Nema u sebi pravednost, milost i duboku brižnost. Tako da su i popravljačke molitve bez milosti, dubine i brižnosti.
- Popravljanje od nas stvara ljude koji pametuju, imaju sve odgovore, ali nismo podrška i ljudi od povjerenja.
- Daje brze odgovore koji nude trenutna rješenja, a u stvari izbjegavaju trud i stvarno suočavanje sa situacijom drugog čovjeka.
- Popravljač želi učiniti da drugi ovisi o njegovim odgovorima, umjesto da pomogne drugom da sazrije i sam bude cjelovita osoba.

Svatko može pričati, ali ne može svatko komunicirati na način koji je predviđen od Boga. Bit je komunikacije ljubav iz iskrenog srca, ne nametanje svoje volje i prepuštanje sebe i drugih Bogu i Njegovoj volji. Hodati u ove tri navedene stvari znači hodati u vjeri.

Hvala ti Oče što si nam dao predivan dar komuniciranja. Prije svega, hvala ti za mogućnost komuniciranja i dijeljenja srca s Tobom, a onda i sa našim bližnjima. Neka nas Tvoj Sveti Duh učini izvrsnima u ovom predivnom daru.

Milosrđe Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Svetog Duha neka je sa svima vama.

Smjerno u Kristu

pastor Oliver Buljat